

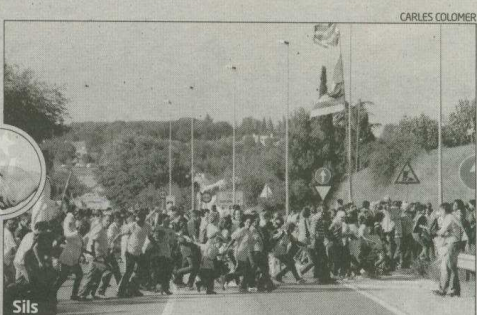
ANIOL RESCLOSA

Caldes de Malavella

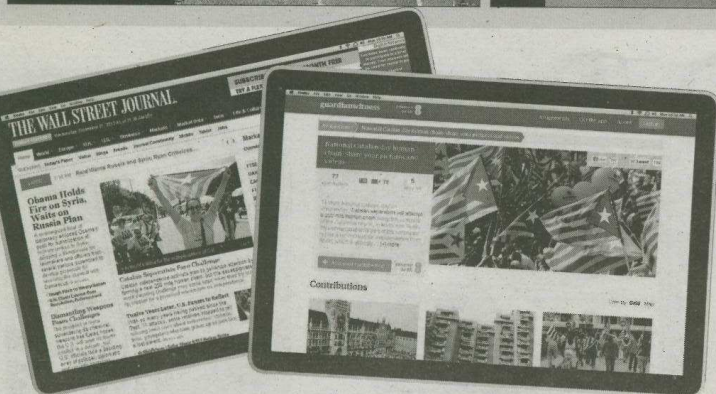
CARLES COLOMER

Sils

CARLES COLOMER

Sils

Edicions digitals dels diaris ▶ Els colors groc, vermell i blau de les estelades van ser una constant als webs dels principals diaris d'arreu del món, com el «The Wall Street Journal» o el «The guardian».

Una cadena «enorme» que llueix als mitjans d'arreu del món

▶ La Via Catalana aconseguí ressó a les edicions digitals dels mitjans internacionals

LONDRES | ACN/DdG

La Via Catalana també va tenir ressó als mitjans de comunicació internacionals. Uns 200 periodistes estrangers acreditats van narrar per ràdios, diaris, revistes i cadenes de televisió d'arreu del món la preparació de la cadena humana, la seva realització i les conseqüències posteriors. Des de la tarda, les edicions digitals d'alguns dels grans mitjans internacionals es va començar a fer ressó de la cadena de la diada.

La cadena de televisió pública britànica, la BBC, assegurava ahir que la cadena humana per la independència d'aquest Onze de Setembre a Catalunya havia estat «enorme». La televisió va preparar un reportatge amb declaracions del president Artur Mas, que va intercalar amb imatges en moviment de diversos trams de la via

catalana. Mas assegurava a la BBC que intentarà «negociar» un referèndum amb Madrid pel 2014. La BBC, però, no va ser l'única televisió que va mostrar imatges de la cadena, ja que Al Jazeera també va preparar un vídeo subratllant que una cadena humana «en una regió bilingüe al nord-est d'Espanya faria pressió per un referèndum d'autodeterminació».

Mentre que la galeria fotogràfica que el rotatiu gal *Le Monde* dedicava a la cadena humana es convertia en un dels continguts més compartits de la pàgina, el diari francès *Indépendant* publicava en portada a la seva web que «una impressionant cadena humana, que hauria reunit centenars de milers de persones, s'ha format del nord al sud dels 400 quilòmetres de Catalunya, en una demostració de força dels inde-

pendentistes per reclamar un referèndum d'autodeterminació», assegurava la versió digital del rotatiu francès.

A l'altra banda de l'Atlàntic, el corresponent del diari *The New York Times* titulava des de Barcelona que «una reunió de protesta a Catalunya afegia una altra preocupació a Espanya». El corresponent veia la Diada com «nou desa-

fiament» cap a Rajoy, i lligava la protesta a les retallades pressupostàries imposades a les autonomies des de Madrid.

El diari *La Nación*, de l'Argentina, destacava a la seva secció d'internacional que «una multitudinària cadena humana va recórrer Catalunya per la Independència» i explicava que «els extrems nord i sud de la regió es van enllaçar amb les mans dels ciutadans».

Atenció a les agències

L'agència de notícies internacionals Reuters també va publicar un teletip sobre la cadena humana en què assegurava que els participants lluien «samarretes grogues, i s'emboïcaven amb les banderes independentistes blaves, vermelles i grogues». «S'han unit de les mans, a través de ciutats i carreteres rurals, i han fet crits de celebració quan la via s'ha completat», indicava l'agència. L'agència Associated Press també va valorar la cadena com a «enorme», assegurant que tenia com a objectiu «il·lustrar la força local en suport dels esforços polítics per separar-se d'Espanya». AP indicava que, segons els organitzadors, hi havia «un milió de persones a la cadena humana, moltes vestides amb les banderes independentistes». L'agència deia, a més, que els participants feien càntics a favor de la independència durant la manifestació, que tenia «un ambient festiu» i havia comptat amb un «repic de campanes en algunes ciutats i pobles». Molts mitjans internacionals, com ABC News, el diari *Washington Post* o Fox News publicaven a la seves edicions online els teletips d'agència.

ECLOSIÓ I DERIVADES

OPINIÓ

Josep López de Lerma
ADVOCAT I EXVICEPRESIDENT DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

No es pot ni amagar ni negar l'evidència: L'Assemblea Nacional per Catalunya, organització que té per objectiu assolir la independència política de Catalunya, aconseguí ahir un nou èxit aclaparador en la seva Via Catalana cap a la Independència o «cadena humana». Fou un acte d'afirmació de la voluntat dels participants que no ha semblat dubtes. Seguim ignorant, però, si és la majoritària en el conjunt dels catalans. És l'interrogant que cal esvaïr quan abans millor.

L'avaluació mínimament correcta del que succeí ahir precisa de distància temporal. Tanmateix, no es pot «prendre nota», i deixar-ho en un calaix. En temps en què es recull el raïm, es podria dir que allò viscut ahir és el sentiment anímic o la convicció racionalitzada o ambdós alhora, ves a saber, de que la verema «dret a decidir» ha quedat molt enrere i que ja l'ha succeït la fermentació «vull decidir». Aleshores, la primera derivada és que tal vegada el president Artur Mas hagi fet tard respecte de les negociacions obertes amb Mariano Rajoy i que la onada imposi que la consulta s'emmarqui dins el 2014 i no a finals de legislatura, com va anunciar fa pocs dies i li convé a CiU, previ refredament del clima social.

No es pot confondre la part amb el tot. És cert que centenars de milers de persones que es qualifiquen d'independentistes es varen manifestar a favor d'un «sí» a una pregunta sense trampa que comporti la secessió. Però fa un any que també es va produir una altra de manifestació, i la seva lectura alegre i simplista es va traduir en unes eleccions anticipades al Parlament, en una multifragmentació d'escons favorables a exercir l'autodeterminació, però impossibles de sumar quan es tracta de portar-la a terme, i en una reiteració de que l'opció nítidament in-

dependentista és molt minoritària.

S'accentua la manca de lideratge polític del president de la Generalitat i del Parlament. Quan Òmnium Cultural convoca amb èxit indiscutible el Concert per la Llibertat i quan l'ANC aconseguí l'esclat d'ahir, bé es pot dir que cap partit amb representació parlamentària es troba avui capacitat per convocar tanta ciutadania al voltant d'una idea-motor. Per tant, grinyola l'arquitectura institucional del país, amb el resultat de que el carer pot més que l'hemicicle parlamentari. Temps de canvis accelerats que ni tan sols respecten la representativitat dels electes.

La quarta derivada és l'orfandat en què es troben un gruix molt nombros de catalans, em sembla, respecte d'una opció política que, sense predicar la secessió respecte d'Espanya, cerqui un nou estatus polític de Catalunya a Espanya. La «tercera via», que podria ser la gran guanyadora del debat sobiranista, està per néixer. Falta valor i el descàndid actual de la política hi posa la resta. Però, tanmateix, si alguna de les actuals formacions polítiques no s'alça amb força per ocupar aquest espai, deixant-se de debats polítics sobre com qualificar l'actual Estat, aleshores s'haurà de crear des del no-res ni que sigui per lluitar contra el «pensament típic» que s'està construint a base de l'«adhesió poruga» a la causa de l'independentisme sota allò ja conegut de «si no estàs amb mi, estàs contra mi». Aquest és un perill cert. Si l'avi estigués a casa, ens diria, per allò viscut, que així va començar tot. No en va en Duran i Lleida té dit que el «dret a decidir suma, però que la independència divideix».

Per últim, ha arribat el moment d'imitar a Josep Pla i la seva entenedora prosa. El president Mas ha de refer el «full de ruta» anunciant abans d'ahir. Pot esborrar el dret a decidir i anar directament al «decidim». No hi ha legalitat possible per consultar si ens quedem o ens anem d'Espanya. Abans de tancar-se el mes, això li serà reiterat des de Madrid. Aleshores cal abandonar el discurs de l'ambivalència i anar al Parlament a explicar-se de veritat. A aclarir-se ell i aclarir-nos del tot nosaltres, perquè no es pot viure en una cada vegada més gran bombolla de la confusió.